

DISPUTATIO JURIDICA
DE

ALIMENTIS,

Quam

SS. TRIADE ADJUVANTE,

P R A E S I D E

VIRO NOBILISSIMO, AMPLISSIMO,
CONSULTISSIMO & EXCELLENTISSIMO

DN. JOHANNE MELCHIORE GUGHE,
J.U. D. ET IN INCLUTA ARGENTORATENSIVM
Universitate Institutionum Imperialium Professore Cele-
berrimo, Patrono, Praeceptore ac Promotore suo
aetatem devenerando,

Solenni disquisitioni subjicit

CAROLUS LUDOVICUS MIEGIUS,
Argentoratensis,

Ad diem 14. Aprilis.

Horâ locoque consuetis,

ARGENTORATI,

Typis FRIDERICI SPOOR.

ANNO M. DC. LX.

BIBLIOTHECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

SERENISSIMO AC POTEN-
TISSIMO

PRINCIPI ET DOMINO,
DOMINO

CAROLO
LVDOVICO

D. G. Comiti Palatino ad Rhenum, Sac. Rom.
Imp. Electori & Archi-Thesaurario,
Bavariæ Duci, &c.

Domino suo Clementissimo.

Serenissime Princeps Elector, Domine
Clementissime:

Vi conatum meorum in Juris Ci-
vilis studio primitias dedicarem,
non diu multumq; mihi fuit circum-
spiciendum. Cujus enim memoria
se mihi offerre poterat citius, quam
illius, pro cuius perpetuâ salute &
incolumitate, ut quotidie DEUM immortalem pre-
cibus meis invocem, ipsa me jubet pietas. Tanta
nim extitit, Serenissime Princeps Elector, Domine
Clementissime, jam inde à seculo ferè à Serenissimis
Antecessoribus, Avo & Parente Tuo, gloriose me-
moriam Principibus in Pro-Avum, Avum & prae-
cipuè dilectissimum Parentem meum, Clementia &
Benignitas, ut caelo, unde omnia bona dimanant,
meritò eam adscribere, proq; eâ DEO immortalis-
simis imitantibus optimis Principibus gratias de-
voto

voto animo agere debeamus. Quicquid autem ego, divino adjutus auxilio, in optimarum artium, hocq; Jurisprudentiæ studio industriâ meâ consequar, quacunq; ea nanciscentur incrementa, id omne Serenitati Tuæ feram acceptum, utq; iis S. T. humilimè inservire possim, maximo adnitar opere. Sed memor me ad Principem scribere, calamus hîc sisto, cûm laudibus Tuis cogitandis, nedum dignâ commemoratione deprædicandis tenuitas mea longè impar sit; Illæ verò in omni genere ita emineant, ut etiam felicissima & eloquentissima seculi nostri ingenia possint fatigare. DEUS T. O. M. Te Serenissime Princeps, totius Imperii, Patriæq; bono divitissimè semperq; incolumem conservet. Dabam
Argentina 6. Aprilis Ann. 1660.

Serenitatis Tuæ Electoralis

devotissimâ fide

addictissimus cliens

Carolus Ludovicus Miegius.

I. N. D. N. F. C. DE ALIMENTIS.

T H E S I S I.

CUm verba prius nosse oporteat, quàm res, *arg. l. 1. ff. de l. & l. 1. ff. de furt.* meritò ab ipso Alimentorum vocabulo Disputationis nostræ initium facimus. Derivatur autem vox Alimentorum ab alendo, quod iis corpus humanum alatur, & vita sustentetur: Et accipitur vel generaliter & latè, vel specialiter & strictè. In generali significatione sub se comprehendit, quæcunque ad vitæ humanæ sustentationem sunt necessaria, puta cibaria, seu cibus & potum, veses, stramentum seu lectum, habitationem, & quæ sunt ejus generis, imò & aquam, in iis scil. locis, ubi aqua vendi solet, *l. 1. l. 6. §. fin. l. fin. ff. de alim. leg. l. 43. 44. 45. 234. §. 2. ff. de V. S. Wem. in parat. ad tit. ff. de agn. & al. lib. n. 4. Myns. cent. 3. obs. Pac. in Isagog. d. s. n. 1. Richter. part. 2. decis. 78. n. 23. f. 271. Petr. Surd. tr. de alim. tit. 4. q. 1. 2. 3. 4. & 7. Hahn. ad Wem. de alim. leg. n. 1. Scip. Gent. libr. singul. de alim. adorat. D. Marcap. 2. & 28.* Strictè verò sumptum Alimentorum vocabulum solum denotat, quæ ad cibum quotidianum pertinent; Et eâ significatione nec habitatio, nec vestis, nec alia ejusmodi continentur, *l. 21. ff. de alim. leg. potus tamen non excluditur, l. 19. §. 12. de aur. arg. leg.*

I I.

Alimenta in genere considerata, multis quoque aliis nominibus veniunt, veluti victus, *l. fin. ff. de alim. leg. l. 43. & 44. de V. S. tæ, l. 234. §. fin. eod. alimoniorum, l. 4. ff. de agnosc. & al. lib. l. 73.*

§. 1. ff. de jur. dot. vel alimoniarum, cap. 2. in fin. de præbend. c. 70. cau. 12. q. 2. c. 22. c. 22. q. 4. necessarii, vel subsidii, vel sustentationis vitæ, l. 5. C. de patr. pot. cap. 11. dist. 31. ut & verbo nutriendi & educandi, l. fin. ff. de alim. leg. Corn. consil. 45. n. 4. Hahn. ad Wesf. loco supr. alleg. Iohan. Bapt. Pont. tr. de alim. c. 9. n. 20. 21. & 22. Strictè verò sumpta Alimenta Cibariorum & Diariorum nomine veniunt, l. Diarii 21. ff. de alim. leg.

III.

Post definitionem nominis sequitur definitio rei; Videntur autem commodissimè Alimenta ita describi posse, quòd sint omnes res ad victum quotidianum sive vitæ humanæ sustentationem & conservationem necessariæ, certis quibusdam personis præstandæ. Et dividuntur in publica & privata; Publica sunt, quæ à publicis personis publicè præstantur, qualia olim fuere, quæ Numa Vestalibus de publico statuit, Liv. lib. 1. c. 20. ut &, quæ Christiani Principes ex vectigalibus suis detracta sustentandis Ecclesiarum Ministris publicè addixere, quæ ipsa deinceps confirmavere Imperatores Valentinianus & Marcianus in l. 12. §. fin. C. de SS. Eccles. Plura alimentorum publicorum exempla vid. apud Gothofr. in not. ad d. l. 12. lit. f. Scip. Gent. de alim. c. 1. Privata sunt, quæ à personis privatis de privato cujusque patrimonio alicui constituuntur; Et sunt vel testamentaria vel legitima: illa ex hominis, hæc ex legis dispositione debentur. De his primo loco agendum.

IV.

Inprimis itaque parentes suos tenentur alere liberos, de jure Naturali, Gentium & Civili. Educatio enim Iuris Naturalis esse dicitur, pr. Inst. de l. N. G. & C. l. 1. §. 3. ff. de l. & l. cap. Jus naturale, dist. 1. l. un. §. 5. vers. fileat. C. de rei uxor. act. l. ult. §. 5. vers. cum enim. C. de bon. qua lib. Et descendit hæc obligatio ex æquitate, charitateq; sanguinis, l. 5. §. 2. ff. de agn. & alend. lib. De Jure Gentium quoq; hanc obligationem procedere dubium non est, cum apud omnes gentes hoc receptum sit: de Jure Civili liberos à parentibus alendos esse, satis ostendunt l. 5. pr. & passim in §§. seqq.

3.
l. 9. ff. de agn. & al. lib. l. 3. & 4. C. de alend. lib. ac par. Imò cogi potest hoc jure pater officio iudicis ad liberos pro modo facultatum alendos, l. 5. §. 7. & 10. ff. de agn. lib. l. fin. C. de al. lib. ut ita ratione instinctus liberorum educatio sit iuris Naturalis, ratione necessitatis verò iuris Civilis. vid. Hug. Grot. de l. B. ac P. lib. 2. cap. 7. n. 4.

V.

Et principaliter quidem pater liberos alere tenetur, cum, ut dictum, cogi ad hoc possit officio iudicis, Tenetur autem statim à die partus, quamvis plures sint in contrarium moti, l. 9. C. de patr. pot. & præcipuè Scip. Gent. de secund. nupt. cap. 4. pag. 21. cum tamen loquatur solum de alimento lactis, quia post triennium infantes ablaetabantur, 2. Mach. 7. Gothofr. in d. l. 9. verb. primo. vid. Hahn. ad Wess. tit. de agn. & al. lib. n. 4. Quòd si pater non sit, vel inhabilis sit ad alendum, puta ob egestatem, mater alere tenebitur, l. 5. §. 1. & 4. ff. de agn. lib. Auth. si pater. C. divort. l. 1. apud quem lib. mor. vel educ. deb. cum obligatio alendi maxime ex charitate sanguinis oriatur, l. 5. §. 2. ff. de agn. lib.

VI.

Non solum autem primi, sed & secundi & ulterioris gradus liberi alendi sunt, l. ult. §. ipsum. C. de bon. qua lib. l. 5. §. 5. l. 8. ff. de agn. lib. Pacius in Isagog. ad tit. C. de al. lib. ac par. n. 1. quin & emancipati, l. 5. §. 1. ff. de agn. lib. & adoptivi, per l. onera. pen. ff. de Adopt. Surd. tr. de alim. t. 1. q. 2. n. 6. & qui per mulieres ex nuptiis veniunt, si aliunde alii non possunt, l. pen. ff. de agn. lib. Hugo Grot. de l. B. ac P. lib. 2. cap. 7. n. 4. in fin. Et naturales legitimati, Surd. d. tr. t. 1. q. 8. per eos. Et naturales tantum, Auth. licet. C. de nat. lib. vid. C. l. A. lib. 25. tit. 3. sh. 8.

VII.

Sed quid de spuris, adulterinis, incestuosis, & reliquis ex damnato colitu natis sentiendum? Et de iure quidem Civili certum est, alimenta illis non deberi, Auth. licet. C. de nat. lib. Auth. de complexu C. de incest. & inur. nupt. Nov. 74. cap. ult. Nov. 89. cap. ult. cap. per venerabilem. extr. qui fil. sint legit. De iure verò Natu-

turali & Canonico alendi omnino sunt, *cap. cum haberet. extr. de eo, qui dux. in matrim. quam poll. per adult. ibiq. comm. Canonista, Rittershus. de differenti. Iur. Civ. & Can. lib. 2. cap. 7. & in exposit. Novell. part. 4. cap. 2. n. 21. & 27. & part. 7. cap. 8. n. 5. Hug. Grot. de l. B. & P. lib. 2. cap. 7. n. 4. pag. m. 177. Gail. 2. observ. 88. num. 4. cum Iure naturali nulla inter legitimos & naturales sit differentia, Nov. 89. cap. 9. v. *scilicet*. & ne incestus quidem eo jure committatur. Et hæc ipsa sententia ex æquitate naturali & Canonica profluens neglecto Iuris Civ. rigore in praxi quoque servatur, teste Aretino in l. 1. col. 5. ff. sol. matr. Statutisque quorundam Principum & Rerum publ. confirmata est, imprimis Electoralis Palatinatus Constitutione, part. 4. tit. 6. Von erbung derer / so von gemeinen weibern / oder verdampfter vermischung geböhren / ibi, doch soll ihnen auß natürlicher mitleidung vnterhaltung und nahrung gereicht werden / cui concordat Reformatio Norica, l. 9. tit. 34. ibi, Doch soll ihnen die Leibs Nahrung / damit sie erzogen werden mögen / folgen und gereicht werden &c. quam ipsam sententiam idem quoque amplecti non dubitamus, quia in casibus reccatum & conscientiam concernentibus Iuris Canonici dispositio obtinet: negare autem liberis alimentia, mortale peccatum est, per l. 4. ff. de agn. & al. lib.*

VIII.

Filius quoque relegatus & bannitus à patre alendus est, *arg. l. 73. §. 1. ff. de jur. dos. Nov. 12. cap. 2. l. 8. & 10. ff. de cap. min. Lex enim civilis non tollit jura naturalia, §. ult. Inst. de legit. agnat. iur. nec bannitus ea perdit, quæ sunt Iuris Gentium, l. 17. §. 1. ff. de pen. nisi tamen filius ideo bannitus fuisset, quod contra patriam venisset, juxta Surd. d. tr. de alim. r. 1. q. 3. n. 21. Filium item orthodoxum pater hæreticus, Iudæus vel infidelis alere tenetur, l. 19. §. 1. C. de hæret. cap. Iudæi. §. extr. de Iudæis, cap. 14. dist. 30.*

IX.

Non solum autem filii jam nati alendi sunt, sed & in utero existentes, cum in favorabilibus pro jam natis habeantur, l. 7. ff. de stat. hom. licet sint posthumi; Eo enim quoque casu venter prægnans alendus est ex hæreditate defuncti, l. 1. §. 15. & 19. ff. de ventr.

ventr. in possess. miss. licet mater sit dives, l. 5. pr. cod. Nec solum filiis carnalibus, sed & spiritualibus alimenta debentur, in sublidium scil. si nec parentes, nec alios conjunctos consanguineos habeant, referente Bald. in Auth. nisi rogati. C. ad S. Cr. Trebell.

X.

Sicuti autem filii, ita & filia alendæ, & nubiles jam factæ dotandæ sunt, cum alimentorum loco dos succedat, *Surd. l. 1. q. 10. n. 9. & 19. & inservire debeat oneribus matrimonii, l. 20. C. de jur. dot. l. 22. §. 8. ff. Sol. matr. l. Asiduus 12. in pr. C. qui pot. in pign. Hinc si pater inops sit, mater filiam dotare debet, arg. l. neq. mater. 14. C. de jur. dot. Talis autem dos præstari debet, quæ non excedat quantitatem alimentorum, aliàs revocari potest, *Surd. d. q. 10. n. 15. Avus quoque paternus nepoti alimenta subministrare debet, l. pen. ff. de lib. agnosc. arg. l. 20. ff. de V. S. & dotare neptem ex filio, l. 19. ff. de rit. nupt. l. 6. de collat. l. 7. §. fin. & l. seq. ff. de in rem vers. Quod & in proavo & aviâ paternâ locum habet, ut & in avo materno, deficientibus ceteris, l. pen. ff. de agnosc. & alend. lib.**

XI.

Quod de alimentis à parentibus liberis præstandis dictum est, aded procedit, ut nec statuto contrarium disponi possit, juxta Cynum, in *l. sancimus. C. de Nupt. Hartm. Hartm. tit. 37. obs. 3. n. 15. Gail. lib. 2. observ. 122. num. 14. & seqq.* Quæ enim Juris Naturalis sunt, prohiberi aut tolli non possunt, §. 11. *Inst. de l. N. G. & C. §. fin. Inst. de legit. agnat. tut.* Nec consuetudine introduci, cum rationem naturalem vincere nequeat, & omnis consuetudo irrationabilis nullarum sit virium, *l. 2. C. que sit long. consuet. Ampliss. Dn. D. Bicc. in Præloq. Aur. th. 45.* Nec pacto effici, cum pactum contra Jus Naturale & bonos mores non valeat, *l. 34. ff. de pact. l. 14. §. 1. ff. Sol. matrim.* Nec voluntate Principis in contrarium nitentis, cum non sit solutus dictamine naturalis rationis. Vaseq. *lib. 1. illustr. controvers. cap. 26. n. 2. Cothmann. Respons. 15. n. 28. vol. 4. Curt. Jun. Consil. 170. n. 22. Mantie. de 14. tit. & ambig. convent. lib. 23. tit. 1. n. 31.* Nec denique Renunciatione licet juratò à patre factâ, *cap. 12. extr. de jurejur. Hartman.*

d. obs. 3. n. 12. in fin. 13. 16. & seq. Gail. d. obs. 122. num. 14. cùm Iuramentum non debeat esse iniquitatis vinculum, cap. 1. de iurejur. in 6. nec obligatorium sit contra bonos mores iuramentum, cap. non est obligatorium, de Reg. Iur. in 6. cap. 3. vers. Ceterum, de elect. in 6. cap. 2. de reb. Eccles. non alien. in 6. cap. 18. extr. de Iurejur.

XII.

Hactenus de alimentis, quæ liberis à parentibus debentur constante matrimonio; Sequitur ut videamus, soluto matrimonio apud quem & cuius impensis liberi educandi sint; Et hinc quidem distinctè procedendum; Solvitur enim matrimonium vel morte vel divortio; Si divortio solutum fuerit matrimonium, arbitrio iudicis committendum est, utrum apud patrem, an verò apud matrem liberi educari debeant, *l. unic. C. divort. fact. apud quem lib. mor. vel educ. deb. l. 3. C. de alend. lib. ac par.* Novissimè verò Iustinianus constituit, ut divortio patris culpâ facto, & matre ad secundas nuptias non transeunte, impensis patris apud matrem liberi alantur; sin autem mater causam divortio dederit, apud patrem alantur impensis matris, *Nov. 117. cap. 7. Auth. si pater. C. divort. fact. apud quem lib. mor. vel educ. deb. Pac. in Isagog. ad eund. tit. Scip. Gent. de secund. nupr. c. 4. pag. 22. Besold. consil. 110. n. 202. & seqq.* Quod si bonâ gratiâ matrimonium fuerit solutum, tunc ea parentum persona, quæ usum fructum habet lucri nuptialis, ex eo liberos alere tenetur, *Nov. 98. cap. 2. §. 1.* Et hæc obtenant, si divortio matrimonium fuerit solutum; Si verò morte illa ipsa solutio contigerit, & mater ad secunda vota non transierit, apud eam patris ex bonis liberi alentur, dum modò facultates paternæ alimentis sufficiant; Quod si verò mater iterum nupserit; liberi apud eam educandi non sunt, *l. 1. C. ub. pup. educ. deb.* Cujus rei ratio redditur in *l. lex quæ. 22. C. de administr.* vid. *Scip. Gent. d. cap. 4. pag. 21. & 22.*

XIII.

Non solum autem alimenta, sed & impensæ in studia vel aliam quamlibet artem liberis à parentibus subministrandæ sunt *arg. l. 6. §. 5. ff. de Carbon. Edict. l. 5. §. 12. ff. de agn. & alend. lib. l. 3.*

l. 5. & l. 4. ff. ubi pup. educ. deb. l. 12. §. 3. ff. de administr. tut. l. 2.
 C. de alim. pup. prest. l. 1. C. de infant. expos. l. Macedoniani. §. C. ad
 Gt. Macedon. Mynsing. cent. 3. obs. 12. Treutl. vol. 1. disp. 19. rh. 13.
 tit. b. Weseimb. in parat. ff. de collat. dot. n. 3. C. I. A. lib. 25. tit. 3.
 rh. 8. pag. m. 132. prope fin. cum hæc impensa sit quodammodò as
 alienum, l. 50. ff. fam. hercisc. ibiq. Dd. Quod adeò verum, ut si
 pater sumptus filio denegaverit, ad honestam aliquam artem,
 studia imprimis liberalia addiscenda, eidem quoque, licet senio
 confecto & inopiâ laboranti alimenta à filio non deberi com
 munitè Dd. statuunt, secundum Ias. in l. 132. n. 33. ff. de V. O. quod
 ipsam solenni olim lege sancitum fuisse testis est Plutarchus in
 vita Solon. fol. 6. quem citat Ias. loco supr. alleg. Vid. Petr. Surd. tr.
 de alim. tit. 7. q. 14. n. 35. Scip. Gent. de bon. matern. cap. 12. pag.
 61. & 62.

XIV.

Debentur autem illæ ipsæ impensæ ita efficaciter, ut nec in
 collationem veniant, nisi constet patrem expendisse animo cre
 dendi, l. 50. ff. fam. hercisc. Hahn. ad Weseimb. tit. fam. hercisc. n. 5.
 Treutl. vol. 1. disp. 19. rh. 13. Weseimb. in parat. ff. de collat. dot. n. 3.
 Ampliè Dn. D. Bicc. in Aur. sect. 3. thes. 139. n. 4. lit. y. vid. etiam
 Carpzov. l. F. p. 3. const. 11. def. 17. 18. 19. & seqq. & Schneidevv. in §.
 in adam. 20. Inst. de Aët. n. 42. & seqq. Neque etiam negotiorum
 gestorum actione possint repeti, nisi de animo repetendi, vel per
 expressam protestationem, vel alio quovis modo certò constet,
 l. 15. C. de neg. gest. cum regulariter præsumptio sit, pietatis intui
 tu illas ipsas impensas esse præstitas, l. alimenta. 11. C. de neg. gest.
 Scip. Gent. de secund. nupt. cap. 4. pag. 21. & 22. ejusmodi autem
 impensæ non repetantur, l. 32. §. 2. ff. de condict. indeb. Dd. in l. 11.
 & 13. C. de neg. gest. l. 27. §. 1. l. 34. ff. eod. §. fin. Inst. de Oblig. qua en
 quasi contractu nasc. excepto unico casu, l. 16. C. de Nupt.

XV.

Haftenus de parentibus naturalibus; nunc de vitrico &
 noverca agendum. Et vitricus quidem privignos alere non co
 gitur, per l. 15. C. de neg. gest. cum non sit loco parentis, arg. l. 3. C.
 de furs. & privigni non habeantur vitrico pro liberis absolutè

considerati, adeoque cesset paterna affectio regulariter; unde & in dubio animo repetendi sumptus factos præsumi dubium non est, quia regulariter, qui pro alio expendit, cum ex legis vel hominis dispositione ad id non teneatur, animo repetendi expendisse præsumitur, *l. 34. ff. de neg. gest. nisi tamen impensæ vel sint modicæ, vel servitia à privigno perceperit; alioqui repetendi animus ex parte vitrici omninò præsumetur, & tenebitur privignus contrarium probare, de quo vid. Carpov. I. F. p. 1. Const. 10. def. 25. 26. & 27. & Garf. de conj. acq. n. 152.* Quod de privigno dictum, in Novercâ quoque obtinet, ex paritate rationis, & facit, quodd nullum inter eos sit jus successionis, *l. 3. C. comm. de success.*

XVI.

Diximus de alendis liberis à parentibus, sequitur ut & mutuum liberorum officium perpendamus. Liberi igitur vicissim parentibus egenis alimenta suppeditare debent, *l. 5. pr. & §. 2. ff. de agn. & alend. lib. l. ult. §. 5. C. de bon. qua lib. l. 5. C. de patr. pot. l. 1. & 2. C. de alend. lib. ac par. cap. 20. distinct. 86.* quod ipsum naturali rationi consentaneum esse dicitur, in *l. 5. §. 16. ff. de agn. & alim. lib.* quæ docet, beneficienti mutua esse præstanda officia, *arg. l. 25. §. 11. ff. de petis. her.* Et eleganter hocce liberorum officium, exprimitur vulgari proverbio ἀντιπαραστῆναι, Wesemb. in *parat. ff. de agnosc. & alend. lib. n. 4.* Hug. Grot. de I. B. ac P. lib. 2. cap. 7, n. 5. similitudine desumptâ à ciconiâ, quæ fertur à liberis ali, teste Aristot. quem refert Gothofr. in *not. ad l. 5. §. 1. ff. de agn. & alend. lib. l. 1.* Unde apparet, obligationem alendi parentes æquè proficisci ab ipsâ naturâ, ac patris obligationem ad alendum liberos, per *l. fin. §. 5. C. de bon. qua lib.*

XVII.

Hinc etiam ab emancipato filio pater consequi debet alimenta, *l. 5. §. 1. ibiq. Dd. ff. de agn. & alend. lib. arg. l. 10. ff. de cap. min. licet impubere, l. 5. §. 13. ff. de agn. lib. qui si recuset, in patriam potestatem revocatur, l. unic. C. de ingrat. lib. Petr. Surd. 17. de alim. s. 8. privileg. 65. n. 5.* quin & patri incestuoso de iure quoque Civili alimenta præstanda, *Nov. 12. cap. 2.* Hahn. ad Wesemb. *tit. de*

rit. de agn. & alend. lib. n. 4. pag. m. 277. & bannito l. 73. §. 1. ff. de jur. dot. facit, quod filio semper honesta & sancta videri debeat persona patris, l. 9. ff. de obseq. par. & patr. prest. nisi tamen contra patriam quid fuerit molitus, & ob id bannitus: cum patrie plus debeamus, quam parentibus, l. 35. ff. de Relig. & sumpt. fun. l. pen. ff. de postul. l. 2. ff. de l. & l. l. 1. §. 15. de ventr. in poss. mitt. l. 14. pr. ad S. Cr. Trebell. l. 19. §. 7. in fin. ff. de captiv. & postlim. rev. l. 14. §. 4. de mun. & bon. Imò quoque eo casu ne quidem tecto impune patrem filius excipere potest, mitius tamen punitur, l. 2. ff. de Receptat, Gothofr. in nor. ad Nov. 12. cap. 2. lit. p.

XVIII.

Similiter debentur alimenta patri, qui fideicommissum filio sub conditione relictum, dolo malo dissipans, rescripto Imperatoris omne ejusdem fideicommissi emolumentum amisit. Eo enim casu nihilominus propter reverentiam paternam alimenta ei à filio ex reditu vel fructibus ejus fideicommissi præstanda sunt, l. Imperator. 50. in fin. ff. ad S. Cr. Trebell. Scip. Gent. de bon. mat. cap. 12. pag. 61. in pr.

XIX.

Mortuo parente heredes ejus liberos tenentur alere, & e contra mortuo filio heredes ejus patrem alere debent, arg. l. 5. §. 17. ff. de agn. & alend. lib. in casu scilicet summæ egestatis, d. l. 5. Summa autem egestas est, quando quis non habet de proprio, nec potest vivere ex industria, & non extat persona, quæ de jure compelli possit ad præstandum alimenta, Surd. r. 1. q. 54. n. 16. Sic & fiscus de bonis confiscatis alere tenetur liberos condemnati, arg. l. 2. C. ad L. lul. de vi publ. l. 5. §. 17. ff. de agn. & alend. lib. Non tamen procedit hoc ipsum in filiis condemnati ex crimine læsæ Majestatis, per l. qui quis. 5. C. ad L. lul. Majest. c. 22. caus. 6. q. 1. Et hæreseos, cap. vergens. 10. extr. de hæres. nec etiam in filiis natis post condemnationem, vel commissum crimen, Surd. rit. 1. q. 31. n. 37.

XX.

Frater quoque, vel soror pauper tam uterini, quam consanguinei à fratre, vel sorore divite alimenta capere debent, l. 4. ff. ab impub. pup.

pup. educ. deb. l. 13. §. ult. ff. de administr. tut. l. 1. §. 2. ff. de tut. & rat. distrah. C. l. A. lib. 25. tit. 3. th. 10. Et frater sororem germanam vel consanguineam dotare tenetur, uterinam alere tantum non dotare, *per l. 12. §. 3. ff. de administr. tut.* Quin & patruus fratris filio aliunde non habenti alimenta subministrare debet, *arg. Nov. 118. cap. 3.* ubi dicitur, in successione filium fratris patris locum ingredi; adeoque sicuti frater, ita & fratris filius alendus erit. Pati modo nepos patrum, avunculum & amitam egenos sustentare debet, *fac. cap. 1. de cohabitac. Cleric.*

XXI.

Post parentes & liberos, eorumque successores, ut & ceteros consanguineos, sequitur maritus, qui uxori suæ alimenta subministrare tenetur, *l. pen. ff. ut in possess. legat. l. 20. §. 2. ff. fam. her. cisc. l. 21. §. 1. de donat. int. vir. & uxor. l. 22. §. 8. solus. matrim. Treutler. vol. 1. disp. 10. th. 3. lit. E. & vpl. 2. disp. 6. th. 7. lit. K. in fin. præsertim si dotem receperit, cum ea servire debeat oneribus matrimonii, l. 20. C. de jur. dot. d. l. 22. §. 8. sol. matrim. l. Assiduus in pr. C. qui pot. in pign. unde & oneroso titulo habere dicitur, in l. 19. ff. de O. & A. Interdum tamen uxori etiam sine dote ductæ alimenta sunt præstanda, *arg. l. 28. ff. de relig. & sumpt. fun.* dum modò in obsequio mariti sit, vel culpâ mariti obsequium præstare nequeat, veluti si ob nimiam mariti sævitiam & malam tractationem aufugerit, secekerit, & separationem thori petierit, *cap. ex transmissa. 8. & cap. licet. 13.* ibique Panormit. & alii Canonistæ *extr. de restitut. spol.**

XXII.

Non solum autem uxorem sanam alere, sed & infirmam, atque ægotam curare, & medicamentis, aliisque ad recuperandam sanitatem necessariis eidem succurrere maritus tenetur, *l. 22. §. 8. ff. sol. matrim.* idque non de dote, sed de proprio, ita ut repetere nequeat, *per l. 13. C. de neg. gest. Chass. in Consu. Burg. rub. 4. §. 9. verb. Et faits funeraux. n. 1. 2. 3. & 4.* Quod si non fecerit maritus, successione uxoris indignus judicatur, cum per negligentiam & culpam ejus mortua præsumatur, *l. 3. ff. de his que ut indign. Rauchb. p. 2. q. 20. n. 26.*

XXIII.

Hæc de alimentis uxori præstandis constante matrimonio; quod si morte mariti matrimonium fuerit solutum, vidua aliunde non habens ab hæredibus ejus intra annum luctus, & post illud quoque, si ad secundas nuptias non transeat, alenda est, cura in eodem matrimonio manere videatur, *arg. l. ult. C. de bon. mat. vid. Scip. Gent. de secund. nupt. cap. 5.* nisi tamen post annum luctus dotem habeat, vel in morâ eam petendi fuerit: eo enim casu hæredes alere eam non tenentur, *Surd. s. 1. q. 45. n. 1. & 2.* secus si nec dotem, nec aliunde habeat, unde se alat, *id. d. q. num. 11.* tunc enim quarta vel virilis portio bonorum mariti ei debetur, ut exinde alimenta percipiat, *Auth. præterea. C. unde vir. & ux. Nov. 53. cap. 6. Nov. 117. cap. 5.* quæ propterea testamento auferri nequit, *Ludvvel. in de ultim. volunt. p. 1. c. 4. pag. 84.*

XXIV.

Est contra quoque marito egeno ex fructibus dotis ab uxore præstanda sunt alimenta, *l. 29. C. de jur. dot. l. 73. §. 1. ff. de jur. dot. Dd. in l. 24. ff. sol. matrim.* quod si non extet dos, vel fructus non sufficient, de paraphernalibus, vel aliis bonis ab uxore alendus erit, *arg. l. 1. & Auth. seq. C. unde vir. & ux. Nov. 53. cap. 6. l. 22. §. 7. vers. quid enim. ff. sol. matrim. Treuil. vol. 2. disp. 6. th. 7. lit. k.* Nec solum constante matrimonio ab uxore, sed & per mortem soluto eo ab heredibus uxoris maritus alendus est, ex natura correctionum, & propter reverentiam matrimonii bene transacti, neve in opprobrium uxoris defunctæ mendicare cogatur.

XXV.

Socer quoque nurui alimenta præstare debet, *arg. l. 5. §. 12. ff. de agn. & alend. lib. l. 20. §. 2. ff. fam. herisc. c. 15. caus. 35. q. 2.* Et vicissim nurus socero, *arg. l. 15. in fin. & l. 16. ff. sol. matrim. d. c. 15.* Sic & gener socerum & socrum alere, & ab his vicissim ali debet, *Surd. s. 1. q. 39. n. 16.*

XXVI.

Hactenus de personis, quibus arcto quodam cognationis vel conjunctionis vinculo alimenta debentur; Sequuntur personæ

sonæ quædam, quibus ob alias rationes alimenta lege sunt præstanda. Et primo quidem loco patroni egentes, eorumque parentes & liberi à libertis alendi sunt, *l. 5. §. 18. & seqq. l. ult. ff. de agnosc. & alend. lib. l. 41. ff. l. 1. C. de oper. libert.* Hahn. ad Wesemb. *rit. de agnosc. & alend. lib. n. 4. pag. 277.* Pac. in *Isagogic. cod. tit. n. 5.* propter arctissimum illud vinculum scil. quod inter patronum & clientem intercedit, de quo Rosin. *l. 1. antiq. Rom. c. 16.* Quòd si alimenta patrono libertus deneget, cum præstare illa posset, in servitutem revocatur, *l. 6. §. 1. ff. de agnosc. & alend. lib. c. 62. caus. 12. q. 2. l. 2. C. de libert. & eor. lib.* Econtrario quoque libertò pauperi à patrono alimenta sunt præstanda, *l. 18. ff. de oper. libert.* quod si recuset patronus, perdit jus patronatus, *l. 6. pr. ff. de agnosc. & alend. lib. l. 5. §. 1. ff. de jur. patron. l. 33. ff. de bon. libers.*

XXVII.

Donatarius quoque donatorem egenum alere tenetur, non quidem necessitate præcisâ, sed causativâ, quia aliàs donatio revocari potest, juxta communem Dd. opinionem, per *l. fin. C. de revoc. donat.* quam tamen, & forsàn rectius refutat Ludvvel. *disp. Instit. 6. th. 10. lit. d.*

XXVIII.

Sic & Dominus feudi à Vasallo alendus est, *arg. 2. feud. 6. de forma fidelis.* Rittershus. in *parit. feudal. lib. 2. c. 1. n. 40.* Ioh. Garlia *tr. de expens. & meliorat. c. 12. n. 72. & 76. ubi etiâ in filium domini emortui extendit.* de redditibus sc. feudi, non de propriis Vasalli bonis; Si tamen vasallus sit egens, ne quidem de redditibus Dominum feudi alere tenebitur, cum amor incipiat à se ipso, *arg. l. 6. C. de servit. & aquâ.* Et vicissim vasallo pauperi Dominus feudi alimenta subministrare debet, per *d. tit. 6. lib. 2. feud.* vid. *Surd. 1. 1. q. 56. n. 1. 2. 3. & 4.* quod & procedit in eo, qui inhabilis factus est ad serviendum, si feudum sit pingue, & ipse non habeat aliunde, *1. Feud. 6. §. fin.* si sc. ex defectu naturali, non delicto vasalli inhabilitas proveniat, per *d. text.* sicuti & Prælati sine culpâ depositus de fructibus beneficii alii debet, *cap. 1. & 1. extr. de Cler. agros. vel debilit.* Quæ omnia locum habent, nisi pactum in Investitura

vestitura appositum aliud disponat, Hartm. tit. 54. obs. 33. Quod autem de alimentis Vasallo præstandis dictum est, eo usque extenditur, ut & in casu extremæ necessitatis invito Domino feudum Vasallus alienare possit, juxta Mynsing. cent. 6. obs. 30. in fin. Rittershus. in partit. feud. lib. 2. c. 3. n. 6. & c. 5. n. 81.

XXIX.

Porro Primogenitus in Electoratu, Principatu vel Ducatu succedens reliquis fratribus alimenta, quæ ad decoram eorum sustentationem, & vitam pro conditione Principis degendam, sufficiant, suppeditare debet, Surd. de alim. l. 1. q. 27. n. 1. vid. Spetdel. in notab. voce abgefundene Perren.

XXX.

Similiter subditi Dominum in necessitate constitutum alere tenentur. Si enim pro defensione rerum seu status collectam à subditis Dominus exigere possit, quanto magis ad sustentationem ipsius Domini obligabuntur; Bald. in l. neminem C. de SS. Eccles. Item Ecclesia patronum summa egestate laborantem, cap. 25. exir. de jur. patron. can. 7. caus. 10. q. 2. Gutier. de iur. p. 3. c. 20. n. 18. ut latè deducit Finckelthaus. de jur. Patron. Eccles. c. 1. & seqq. juxta communem versiculum,

Patrono debetur honor, onus, utilitasque
Præsentet, præsit, defendat, alatur egenus.

Quodd si universitas aliqua Ecclesiæ patrona sit, non universitas, sed soli universitatis Rectores ab eâ alendi veniunt, Surd. l. 1. q. 54. n. ult.

XXXI.

Et vicissim populo egeno alimenta præstanda à Principe, Republicâ, Civitate vel Rectoribus, arg. l. 1. C. de Episcop. and. l. Civitatibus. 122. in fin. pr. ff. de leg. 1. Ad evitandam autem ejusmodi pauperatatem plurima à Magistratibus circa annonam laudabiliter sancita sunt; Hinc pœna Legis Julæ de Annonâ statuta adversus eos, qui fecerint, quodd annona carior fiat, l. 2. pr. ff. ad L. lul. de annonâ. Hinc monopolia vetita, l. unic. C. de Monopol. Hinc & præfecti annonæ olim fuere constituti, & speciales Episcopi pani & cæteris rebus venalibus ad quotidianum victum

servientibus propositi, l. 18. §. 7. ff. de mun. & hon. quos Galli Commissaires des vivres appellant, Gothofr. in not. ad l. 2. in pr. ff. ad l. Iul. de annonâ, lit. a. quæ ipsa cura olim ipsis quoque præfectis urbi incubuit, ut scilicet justo pretio caro & annona vendatur, & ita alimentis populus frui possit, l. 1. §. 11. ff. de offic. præf. urb. Et Episcopis seu Ministris Verbi injungitur, l. 1. C. de Episcop. aud. Non solum autem præsentem, sed & futuram populi necessitatem respicere solent optimi Principes & Respublicæ; Ideoque horrea publica victualibus munita habent, ex quibus populum in casu necessitatis sustentent.

XXXII.

Milites porro à Republica alendi sunt, l. Milites 31. in fin. C. de Locat. arg. cap. 16. extr. de præscript. Ratio redditur, in c. militare. 5. caus. 23. q. 1. Et Advocato provinciam exeunti alimenta debentur, ut & judici, quem quis conducit ad locum aliquem, & delegato ad alium locum se transferenti, arg. l. 10. §. 9. ff. Mandati.

XXXIII.

Magistri quoque & Præceptores pauperes à discipulis alii debent, arg. l. 2. §. 47. vers. Ergò Sabino. ff. de Orig. Iur. cap. 4. extr. de Magistr. l. 27. ff. de donat. l. 12. §. 3. ff. de admin. tut. l. 1. ibi, suos filios C. de excusar. Artific. Et alumnus dives alere tenetur nutritorem & nutricem, arg. l. 5. §. 13. ff. de agn. & alend. lib. obligatur enim ad id obligatione Antidotali, quæ alendi necessitatem producit, Surd. t. 1. q. 52. n. 1. & 2. in fin.

XXXIV.

Equus depositus à quonam alendus sit, quaeritur? Et respondetur, à deponente, non depositario alendum, arg. l. 12. in pr. ff. de pos. Idem est, si equum, vel aliud aliquod animal pignori quis cepisset, Dominus enim illud alere tenetur, l. 29. §. 7. ff. ad L. Aquil. Conducens autem operarium non tenetur ei præstare alimenta, nisi consuetudine aliud observetur, nisi etiam ex merâ liberalitate operas quis promiserit; Tunc enim naturali ratione alimentorum expensas præstare is debet, ad quem usus hominis pertinet, l. 18. §. 2. ff. Commod. Usufructuarius quoque alimenta à lege

à lege debita præstare tenetur, *arg. l. 50. in fin. ff. ad Sc. Trébell. l. 1. fin. §. 4. vers. Hoc procul dubio C. de bon. quæ lib.*

XXXV.

De Infantibus expositis videamus, cujusnam sumptibus illi ipsi alendi sunt; Et quidem infantes à tertio patre ignorante vel invito expositos quod attinet, eos si repetere velit pater, impensas in alimentationem & instructionem eorum factas restituere cogitur, *l. 1. C. de infant. expos.* Quod si ipse pater filium exposuerit, alimenta ab eo non repetentur, unico tamen casu excepto, si scil. pater impediatur aut prohibeat, ne filia exposita nubat filio susceptoris, *l. patrem. 16. C. de nupt.* Quod ad infantes expositos, quorum parentes ignorantur, quos Galli vocant *Enfans trouvez*, illi in publicis hospitalibus, seu Brephotrophiis, quorum fit mentio in *Rubr. C. de Episc. & Cler. l. 19. & 22. in pr. C. de SS. Eccles. alun-* tur; cujusmodi loca plurima Lutetia constituta sunt, teste Gothofr. in *not. ad Rubr. C. de Episc. & Cler. lis. q.* Quod si talia non extent, solent communitates locorum eos nutricibus publicâ impensâ nutriendos dare, *Surd. r. 1. q. 81. n. 2.*

XXXVI.

Et in genere pauperes omnes alendi sunt. *cap. 8. distinct. 47. cap. 2. dist. 42. cap. 1. dist. 82. cap. 13. distinct. 86. Esai. 58. Luc. 6. & 12. Matth. 25. Ioan. 1. Deut. 15.* non solum à privatis, sed & à Principibus, seu Magistratibus. In eum finem Ptochotrophia, Xenodochia & orphanotrophia constituta sunt, *Clementin. quia contringit, de Religios. domib.* quorum itidem fit mentio in *Rubr. C. de Episc. & Cler. l. 19. & 22. in pr. C. de SS. Eccles. l. 32. l. 49. §. 3. C. de Episc. & Cler. vid. Pac. in Isagogic. in C. eod. tit. n. 19.*

XXXVII.

Tutores quoque pupillis alimenta subministrare tenentur, *l. 3. & passim. r. 2. ff. ubi pup. educ. deb. & de alim. ei præst. r. 2. C. de alim. pup. præst. l. 6. §. 5. ff. de Carbon. edict. ut & impensas in studia vel aliam quamlibet artem, d. l. 6. §. 5. de Carbon. edict. l. 4. ff. ubi pup. educ. deb. l. 3. §. 5. eod. l. 12. §. 3. ff. de administr. & peric. tut. l. 2. C. de alim. pup. præst. Weseimb. in parat. ff. ubi pup. educ. deb. n. 3.*

Præstanda autem sunt pupillo alimenta ad modum à prætore definitum, l. 2. §. 1. l. 3. §. 1. & 4. ff. ubi pup. educ. deb. ita ut semper aliquid ex reditu super sit, si patrimonium sit amplum. Ideoque non pro cumulo patrimonii alimenta præstabit, sed quantum exhibitioni frugaliter sufficit, cum aliàs diminuto patrimonio ipsa quoque alimenta minuerentur, d. l. 3. Gutierrez. de iur. p. 3. c. 12. n. 7. Nec solum ipsum pupillum, sed & matrem pupilli egenam alere debet, l. 5. §. 1. ff. de administr. tut. l. 1. §. præterea. ff. de iur. & iur. distrab. & sororem, cui etiam mercedes magistrorum exsolvere potest, l. 4. ff. ubi pup. ed. deb. Quid si tutor alere pupillum negligat, & copiam sui, ut pupillo alimenta decernantur, non faciat, pupillus quidem in possessionem bonorum eius mittetur, ipse vero tutor ut suspectus removebitur, §. 7. Inst. de susp. iur. vel cur. l. fin. ff. ubi pup. educ. deb. l. 3. §. 14. ff. de susp. iur. Sin autem per mendacium alimenta decerni posse neget, corporaliter punietur, §. 10. Inst. & l. 3. §. 15. ff. de susp. iur.

XXXVIII.

Tutor non est alendus de bonis pupilli, arg. §. 6. Inst. de Exclus. iur. l. 33. §. fin. ff. de administr. tut. nisi hic sit illustris persona, per tradita Gutierrez. de iur. & cur. p. 3. c. 2. n. 9. potest tamen ei salarium ex certa causa à Iudice constitui, d. l. 33. §. fin. ut & à tutoribus, l. 1. §. 6. ff. de iur. & iur. distrab. nisi tamen malè administrat; Eo enim casu nec alimenta nec salarium habere debet, arg. l. 11. C. de annon. & tribus.

XXXIX.

Hactenus in Theſi vidimus, quibus lege debeantur alimenta; Nunc in æpſiſ diſpiciamus, quibus e contrario & quibus ex causis alimenta denegari queant. Et primò in genere notandum, liberis ex iisdem causis alimenta non esse præstanda, ex quibus exheredari possunt, gl. in l. 5. §. 11. in verb. detulerat. ff. de agnosc. & alend. lib. cum sint pro mortuis exheredati, Geil. lib. 2. obs. 12. n. 18. In specie autem non debentur alimenta filio contra patriam venienti, adeoque hosti patriæ, Surd. tr. de alim. ris. 7. q. 3. & hæretico, cum ob hæresin quoque exheredari possit, Nov. 115. c. 3. fac. l. 19. in pr. C. de hæretic. & invito patre extra domum patris habitanti.

tanti, glossi. in cap. significasti. exrr. de divor. Item filio aliunde habenti, ex artificio scil. honesto, l. 5. §. 7. ff. de agn. & alend. lib. Hahn. ad Wesemb. d. rit. n. 4. pag. 277. in fin. Et filia in corpus suum peccanti, & luxuriosè viventi, per dict. Nov. 115. cap. 3. Liberris item cum inhonestà & indignâ aliquâ personâ matrimonium contrahentibus, Surd. tit. 1. q. 6. n. 17. Pater quoque in summâ egestate constitutus liberos alere non tenetur, l. pen. ff. de agnosc. & alend. lib. cum ordinata charitas incipiat à se ipso, per l. præs. C. de servit. & aq. Idem obtinet, si bona adventicia pater liberis restituerit, Richter p. 1. decis. 18. n. 7. fol. 200. Sic & maternâ filii obligatio lactandi filium à iure Civili nonnunquam remittitur, Ioann. Bapt. Pontan. tr. de alim. cap. 8. n. 2. si aut infirmitas, aut nobilitas & conditio, aut patriæ consuetudine impediat, quibus casibus onus alendi ad patrem revertitur, cum debitum matris in lactando filium sit personale; Quod si absq. iustâ causâ lactare recuset, alii nutritici filius expensis matris lactandus dabitur, Surd. tit. 7. q. 13. n. 13.

XL.

Filius itidem parentem alere non tenetur, ex iisdem causis, ex quibus eum exheredare potest, quæ recensentur in Nov. 115. c. 4. Idem juris est, si pater contra patriam pugnaverit, d. Nov. 115. c. 3. §. 3. ibi, quæ non sunt adversus Principem vel Remp. vel læsæ Mæjestatis reus sit, Gothofr. in nov. ad Nov. 12. cap. 2. lit. p. vel ipse dives sit, per l. 5. §. 7. ff. de agn. & alend. lib. vel inopiâ laboret filius, per l. 6. C. de servit. Quæ omnia in matre quoque obtinent, Surd. tit. 7. q. 14. mult.

XLI.

Uxor porro sine causâ à marito secedens non est alendâ. L. consensu 8. §. 4. C. de Repud. ut nec uxor adulterium committens, arg. cap. 9. exrr. de sponsal. cap. 4. §. & 8. de divor. & hæretica, Surd. tit. 7. q. 21. Sic nec maritus adulter ab uxore alendus est, arg. l. 10. §. 1. ff. sol. matr.

XLII.

Hucusque vidimus de alimentis lege debitis; Sequitur ut de illis, quæ hominis dispositione debentur, paucis agamus. De

Legato igitur Alimentorum notandum, sub eo contineri, quæcunque ad vivendum, tuendum, curandumve corpus humanum necessaria sunt; quæ verò ad disciplinam & studia pertinent, non item, *l. 6. ff. de alim. vel cibis. leg.* nisi aliud testator senserit, *l. 7. eod.* nisi etiam jure naturæ aut legis dispositione debeantur, veluti si pater legasset, *Mynsing. 3. obs. 12. Hahn. ad Wesemb. tit. de alim. leg. n. 1. pag. 445. Pontan. de alim. cap. 17. n. 21.* Sed an & pharmaca seu Medicamenta alimentis legatis debeantur, quæri solet? Constat sanè ex *l. 5. pr. ff. de pen. leg.* pharmaca propriè ad alimenta non pertinere. Idem probari videtur *arg. l. 22. §. 8. ff. sol. matrim. ibi, & alimenta præstare, & medicine &c.* ubi Baldus ex conjunctione illà copulativà, &, argumentatur, legatis alimentis non contineri pharmaca, *Gothofr. in nor. ad d. l. 22. lit. d.* Pro re tamen & qualitate personarum alimentis medicamenta quoque contineri, dubium non est, *Scip. Gent. de alim. cap. 2. p. 4. & 5.* quam ipsam quoque opinionem ex Michaele Grassio communem esse dicit *Gothofr. ad fin. pr. l. 6. C. de his qui ad Eccles. confug.* Quin & in personâ nobili Equi, ut & navis & Rheda seu Carrocia sunt pars alimentorum, *arg. l. 10. §. 9. ff. Mand.*

XLIII.

Modus autem in Legato alimentorum statui debet ex defecti facultatibus, *l. 22. pr. ff. de alim. leg.* Et solvenda sunt secundum dignitatem & qualitatem personæ alimentarii, *l. 14. ff. de ann. leg. d. l. 22. pr. de alim. leg. l. 13. in pr. ff. de adm. tut. l. 1. §. 19. l. 4. §. 1. ff. de venir. in poss. mitt. l. 15. §. 2. de usufr.* & quidem in specie, non in æstimatione, *l. 7. C. de Erogat. milit. ann. Hahn. ad Wesemb. tit. de alim. leg. n. 2.* ubi duas limitationes adjicit; Inprimis autem habenda est ratio voluntatis testatoris, & quid is præstare fuerit solitus, *d. l. 22. in pr. ff. de alim. leg. Hahn. ad Wesemb. eod. tit. n. 3.* Non tamen semper ipsa alimenta, sed aliquando ager datur, vel fundus, ex quo quis se alat, *l. 4. l. 12. ibiq. Gothofr. l. 21. de alim. leg. l. 2. §. 7. de usufr. leg.* Fundo autem ad alimenta relicto; ipsa censetur relicta proprietas, *l. 4. pr. ff. de alim. leg. l. 8. §. 15. ff. de Transact. Wesemb. in paras. ff. de alim. leg. num. 4.* quæ propterea ad heredes quoque transit, *Surd. tit. 2. q. 1. n. 8.*

XLIV. Et

XLIV.

Et quidem præstanda sunt alimenta ex redditibus, accessio-
 & fructibus patrimonii, non autem ex pretio venditæ pro-
 pteris, l. 3. §. 1. ff. ubi pup. educ. deb. l. pen. pr. ff. de alim. leg. l. 1. §.
 penter. in poss. miss. l. 50. in fin. ff. ad Trebell. Hinc si alimenta
 sint ex certâ pecuniâ, illa ipsa poni debet penes Mercato-
 honestum lucrum, ut ex eo lucro legatarius alatur; arg. cap.
 tras. extr. de donat. int. vir. & ux. Ita tamen, ne omnes re-
 rogentur, sed semper aliquid ex iisdem supersit, l. 3. §. 1. ff.
 educ. deb.

XLV.

Alimenta collegiis legata annuatim, l. 49. C. de Episc. & Cler.
 is menstruatim præstantur, l. ult. ff. de agnosc. & alend. lib. l.
 alim. leg. nisi talia sint alimenta, quæ menstruatim solutio-
 non recipiant, veluti vestimenta, calciamenta, lecti & alia
 modi; Ea enim, quandocunque subest necessitas, præstanda
 iurd. l. 4. q. 17. n. 3. Hahn. ad Wesl. tit. de alim. leg. n. 2. Ali-
 s autem ex certo fundo relictis, licet ex eo fundo non per-
 tur fructus alimentis sufficientes, integra nihilominus de-
 l. 12. ff. de alim. leg. Quin debentur alimenta etiam ei,
 plicitè continetur in dispositione, l. 40. ff. de usufr. leg. l. 36.
 de leg. 1. Et usufructuarius relictæ ex re (certâ sc. puta præ-
 alimenta præstare tenetur; & inter onera ejus hoc ipsum
 ar, l. usufructu. 7. §. 2. ff. de usufr.

XLVI.

In genere autem de alimentis futuris quâvis ultimâ volun-
 tatis relictis notandum, transigi de illis non posse citrà Prætoris
 ritatem, l. 8. ff. & l. 8. C. de Transact. quod ipsum cautum est
 ne Divi Marci Antonini Philosophi, quam in Senatu veli-
 per quæstorem suum recitavit, & deinceps Ulpianus] Cuius
 am diligenter est interpretatus, in d. l. cum hi. 8. ff. de Trans-
 Nec obstat, l. 23. §. 2. ff. de condiç. indeb. in quâ prohibita ali-
 orum Transactio Senatus Consulto adscribitur; Idèd e-
 illud ipsum, quia ad orationem Divi Marci Senatus Con-
 deinceps factum est, Scip. Gent. libr. singul. de alim. ad orat.

D. Marci

D. Marci, cap. i. pag. 3. & Ampliſſ. Du. D. Bicc. in prolog. Aur. th. 40. pag. 35. lit. u. Procedit autem illa ipſa prohibitio ſolùm in alimentis futuris & ultimâ voluntate relictis; De præteritis enim licitè tranſigitur, l. 8. in pr. C. de Tranſact. Scip. Gent. diſt. 17. cap. 8. ut & de futuris ex contractu debitis, vel inter vivos conſtitutis, l. 8. §. 2. verſ. planè. ff. de tranſact. Scip. Gent. de alim. c. 10. Hahn. ad Weſemb. tit. de tranſact. n. 5. pag. 425. Treutl. vol. 1. diſp. 7. th. 4. lit. f. Cauſa impulſiva prohibitionis fuit, quia alimentarii contenti modico præſenti-facilè cum hærede de iis tranſigerent, l. 8. pr. ff. de tranſact. Præcipuam verò cauſam prohibitioni dedit voluntas ipſa teſtatoris, non favor ultimæ voluntatis, Scip. Gent. de alim. cap. 3. quin & ipſe alimentorum & alimentarii favet; Imò & utilitas publica, ne Civitas repleatur mendicis, & quia intereſt Reip. ne quis re ſuâ malè utatur, §. 2. Inſt. de hiſ qui ſui vel al. jur. ſunt. Scip. Gent. d. cap. 3.

XLVII.

Valet tamen Tranſactio de futuris quoque alimentis relictis, duobus in caſibus, ſi vel fiat coràm Magiſtratu cauſa cognita, quæ ipſa notio in tribus conſiſtit, in cauſa nimirum tranſactionis, in modo & in perſonis, l. 8. §. 8. & ſeqq. ff. de Tranſact. latè Scip. Gent. de alim. cap. 13. & multis ſeqq. Vel etiam, ſi per Tranſactionem melior facta ſit Alimentarii conditio, licet prætoris auctoritas non acceſſerit, d. l. 8. §. 6. ff. de Tranſact. Hahn. ad Weſemb. eod. tit. n. 5. pag. 425. Scip. Gent. cap. 23 pag. 81. Quòd ſi neque prætoris cognitio acceſſerit, nec melior alimentarii facta ſit conditio, ne jurata quidem valebit tranſactio, Treutl. vol. 1. diſp. 7. th. 4. lit. g. & i. Scip. Gent. cap. 30. per l. 5. C. de Legib. & quod ob eam datum erit, repeti poteſt per conditionem indebiti, l. 23. §. 2. ff. de Cond. indeb. l. 8. §. 22. ff. de tranſact. vid. Scip. Gent. cap. fin.

XLVIII.

Occurrit hic quæſtio contrariis deciſa votis: An de alieniſtis paſciſci liceat? Et omninò negandum videtur juxta communem Dd. opinionem, Treutl. vol. 1. diſp. 7. th. 4. lit. i. Scip. Gent. de alim. cap. 4. pag. 12. in princ. a qua tamen ipſe poſtmodum ſecediſt.

Procedit

Procedit autem sententia negativa tùm demum , si pactum ad eundem cum Transactione tendat finem, vel omninò sit gratulatum. *Ceter, rr. de alim. lib. 2. c. 8. n. 48.*

XLIX.

Quod autem ad transactionem alimentorum ritè factam, eà nec habitatio nec vestiarius continetur, sed de iis specialiter transigi oportere à D. Marco constitutum est, *l. 8. §. 12. ff. de transact.* idque tùm ob favorem alimentorum & alimentarii, tùm ob strictam acceptionem alimentorum, & ipsius transactionis, quæ stricti juris est, *l. 9. §. 1. ff. l. 31. C. de transact. Wesemb. in parat. cod. n. 2. Scip. Gent. de alim. cap. 2.* De transactione alimentorum qui plura scire desiderat, videat omninò Scip. Gent. *d. rr. de alim. Borcholt. de transact. cap. 3. n. 23. usq. ad n. 64. Surd. rr. de alim. rit. §. privil. § 6. per tot.*

L.

Substituimus hætenus in consideratione ipsorum alimentorum; Sequitur ut de Modis ea petendi breviter tractemus. Petuntur autem vel lure Actionis, vel officio iudicis; Et patri quidem à filio & econtra alimenta debentur officio iudicis, *l. 5. pr. ff. de agn. & alend. lib. l. fin. §. 5. in pr. C. de bon. que lib. l. 2. C. de patr. pot. i. s. C. de al. lib. ac par. l. 5. §. 10. ff. de agn. & alend. lib. cap. cùm haberet. §. extr. de eo qui dux. in matrim. quam poll. per a. dult.* qui de alimentis præstandis inter parentes & liberos cognoscere debet, *d. l. 5. pr. ff. de agn. & alend. lib.* Quòd si patens neget filium, vel filius parentem, idem Iudex summarie super eà re cognoscet, & si qualitercunque constiterit filium vel parentem esse, alimenta decernet, secus si nullo modo constiterit, *l. 5. §. 8. ff. de agn. & al. lib.* Nec tamen illa ipsa provisio de alimentis à iudice facta veritati facit præjudicium, sed in causæ cognitione nihilominus proceditur, & de veritate questio habetur, filius vel patens sit, an non, *l. pen. ff. de his qui sui vel al. jur. sunt, l. 5. §. 9. ff. de agn. & alend. lib. l. 3. C. de infant. expos.* Sin autem iudicis decreto quis refragetur, & alimenta præstare nolit, ipse Iudex pro modo facultatum alimenta constituet, *d. l. 5. §. 10. ff. de agn. & al. lib. l. fin. C. de al. lib. ac par. l. fin. ff. de al. leg. l. 2. C. de alim. pup. præs.*

Gail. 2. *obs.* 88. n. 7. 10. & *seq.* qui si adhucdum præstare recuset, pignoribus captis & distra&is sententiæ cogetur satisfacere, d. l. 5. §. 10. ff. de agn. & al. lib. Quæ omnia in reliquis quoque ascendentibus & descendentibus, in casu quo quis alere tenetur, obtinent; nisi tamen legitimæ loco alimentâ debeantur, tunc enim petuntur jure actionis, Surd. r. 3. q. 1. n. 29. Patrono quoque à liberto & vicissim alimenta præstanda sunt officio judicis, l. 5. §. 18. & *seqq.* ff. de agn. & alend. lib.

L I.

Sed & Jure Actionis nonnunquam alimenta petuntur; Sic Maritus moram passus in solutione dotis à socero promissæ, habet actionem negotiorum gestorum, quâ petit alimenta præstita uxori, vel interuluria dotalia, arg. l. 34. ff. & l. 11. C. de neg. gest. Sic & tutor contrario tutelæ judicio à pupillo repetit, quod in alimentationem & educationem ejus impendit, cùm hi sint sumptus ex necessitate officii facti, l. 12. §. 3. ff. de admin. tut. l. 3. §. 14. de susp. tut. quos omninò repetit, l. 3. in fin. pr. ff. de contr. tut. & ut act. l. 3. C. de administ. tut. Quin & de rebus pupilli durante officio sibi satisfacere potest, l. 9. §. 5. ff. de administ. tut. cùm aliàs quoque creditor sibi ipsi solvere & possit & debeat, si negotia debitoris gerens pecuniam inde redegerit, l. 13. ff. de neg. gest. Add. Gail. 2. *obs.* 130. n. 11. Præter contrariam autem tutelæ actionem datur ei quoque actio negotiorum gestorum, arg. l. 2. ff. de neg. gest.

L I I.

Alimenta legata peti possunt actione personali, l. 3. ff. de alim. leg. l. 1. C. de fideicommiss. junct. l. 1. C. comm. de legat. vel etiam officio Judicis, Surd. r. 3. q. 4. n. 11. In specie autem alimentorum pauperibus relictorum petitio cuilibet de populo datur, cùm hoc sit legatum ad pias causas, cuius petitio ab omnibus institui potest, arg. Nov. 131. cap. 12. facit etiam, quod ejusmodi relictum ad honorem pertineat civitatis, l. civitatibus. 122. in fin. pr. ff. de legat. 1.

Transimus nunc ad alimentorum Effectus, qui in ipsis alimentorum privilegiis sese exerunt; Causa igitur alimentorum summam cognosci debet, *l. 5. §. 8. ff. de agnosc. & alend. lib.* nec libellus in eâ requiritur, formalis scilicet sed sufficit qualisqualis petitio, ex qua cognosci possit actoris intentio, *per Clementin. sepel. de V.S.* nec litis contestationem desiderat, *d. Clement.* Dilationes breviores in eâ conceduntur, *Gothofr. ad rubr. ff. de al. leg. lit. a.* die quoque feriato examinari potest, *l. 2. ff. de fer. fac. l. 1. in pr. ff. ubi pup. educ. deb.* quod intelligendum de feriis ob hominum necessitates indultis, non de iis, quæ ad honorem Dei sunt introductæ, *per d. Clement.* nisi tamen pietatem habeant annexam, seu pauperi alicui debeantur, *Surd. sit. 8. privileg. 2. n. 12. & 13.*

LIV.

Porro in causâ alimentorum Iudex non requisitus officium suum impartitur, *l. 89. in pr. ff. ad L. Falcid.* nudum pactum actionem producit, *l. 26. §. 3. ff. de pact. dotal.* inter patrem & filium lis datur, *l. 5. pr. ff. de agn. & al. lib. l. 9. C. de patr. pot.* Minor sine tutore vel curatore in iudicio esse potest, *l. 1. C. de alim. pup. press.* ipsa alimenta ex voluntate minus utili & solenni debentur, *l. 1. C. de fideicom. ibique Sichard. n. 4. Gothofr. d. l.*

LV.

Nec minimum est inter privilegia Alimentorum, quoddam, qui ad comparanda alimenta maximè necessaria pecuniam mutuo dederit, in concursu Creditorum aliis omnibus præferatur, æquè ac illi, qui funerum expensas fecerunt, *arg. l. 4. C. de petis. hered.* quam prælationem tamen ex d. l. Dd. ad eum tantum casum restringunt, quando ægrotus mortuus est, secus si pristinæ sanitati fuerit restitutus, *Carpzov. l. F. p. 1. consil. 28. des. 45.*

LVI.

Sic & speciali alimentorum favore in Legato alimentorum pubertatis tempus protrahitur, ita ut ad pubertatem relicta alimenta debeantur pueris usque ad annum 18. scæminis verò ad 14. *l. Mela. 14. §. 1. ff. de alim. leg. Myns. 3. obs. 12. in pr.* Et Legatum

alimentorum sub conditione relictum deficiente conditione nihilominus debetur, l. 13. §. 1. ff. de alim. leg. ibique Gothofr. lit. m. l. 84. ff. de condit. & demonstr. l. 1. C. de Legat. Sic & favore alimentorum incapacibus quoque, veluti deportatis, servis pœnz, l. 11. ff. de alim. leg. l. 3. in pr. ff. de his quæ pro non scriptis. bab. l. 10. ff. de cap. min. l. 34. ff. de re jud. servis propriis sine libertate, l. 17. ff. de alim. leg. l. 5. §. 2. C. de necess. serv. her. instis. l. 113. §. 1. ff. de legat. l. 1. alimenta relinqui possunt. Quamvis autem legati alimentorum tantus sit favor, id ipsum tamen nihilominus Falcidiæ subjacet, l. 68. in pr. l. 89. ff. ad l. Falcid. l. 9. in pr. ff. de alim. leg. nisi tamen pauperibus relinquatur, per Auth. similiter. C. ad l. Falcid. Nov. 13. cap. 12.

LVII.

Sed & appellationem causa alimentorum non recipit, l. fin. in pr. ff. de appellat. recip. & quandoque compensationem non admittit, l. 3. C. de Compensat. Elucet quoque favor alimentorum exinde, quod alimenta filio præstita in legitimam non imputentur, l. 50. ff. fam. ercisc. & econtra in casu necessitatis pater alienare possit bona filii adventitia, l. fin. §. 4. C. de bon. qualib. imò ipsum quoque filium, l. 2. C. de patrib. qui fil. suos distrax. quin & furari licet in casu extremæ necessitatis, arg. cap. discipulos. 26. de consecrat. dist. 5. cap. 3. extr. de fure. cum eo casu omnia sint communia, cap. sicuti hi. 47. dist. fornicari verò non licet, l. 43. §. 5. ff. de rit. nupt. Sic favore quoque alimentorum alimentarius non potest accusare alentem, l. 17. C. de his qui accus. non poss. Excepto crimine læsæ majestatis, l. pen. C. eod.

LVIII.

Privilegiis alimentorum meritò quoque accensetur, quod donatio ob causam alimentorum facta valeat absque insinuatione, si pauperi alicui fiat, de lure quidem veteri usque ad 500. solidos, cum reliquæ ad 300. tantum valerent, l. 34. pr. & §. 1. C. de donat. l. 19. C. de SS. Eccles. vid. Carpzov. l. F. p. 2. const. 12. def. 13. Schneidev. in §. alie. n. 21. Inst. de donat. De lure verò novissimo etiam ultra 500. solidos, exemplo reliquarum donationum ad pias causas, l. 36. pr. & §. 2. C. de donat.

Egimus hæcenus de alimentis tùm constituendis, tùm cõstitutis; Rẽstat, ut & modos ea dissolvendi paucis attingamus; Extinguuntur autem atque revocantur primùm morte, l. 8. §. 10. ff. de transact. l. 12. ff. de ann. legat. l. 57. §. 1. de usufr. l. 26. §. fin. quand. dies legat. vid. Surd. r. 5. q. 1. qui n. 18. & seqq. plures limitationes adducit Gail. 2. obs. 88. num. 13. & seq. deinde ob ingratitudinem, l. 16. C. de Nupt. Denique propter collusionem, l. 1. §. 1. ff. de jur. aur. anul. Non autem extinguuntur alimenta acquisitione juris auctorum anulorum, d. l. 1. in pr. ff. de jur. aur. anul. non etiam ob absentiam testatoris causã, l. 19. ff. de alim. leg. nec denique repetuntur per captivitatem servientibus præstita, l. ult. C. de postliminio revers.

COROLLARIUM LOCO

unicam hancce positionem adicere placuit.

TRansactio in causa alimentorum vel Apanagii facta ob læsionem enormem seu ultra dimidium rescindi nequit, cum nec reliquæ transactiones ob ejusmodi læsionem rescindantur, Gail. 2. obs. 70. nec possit dici ultra dimidium læsus, cui alimenta debentur ad beneplacium primogeniti filii, Aur. Bull. tit. 24.

*Nobilissimo & Literatissimo
DN. Respondenti.*

EUGE bonis avibus magno succede Parenti,
Quæque olim preßit pulpita, scande libens.
Scande libens, juvat ista sequi vestigia: nempe
Sic poteris patrium participare decus.

Testandi affectum fundibar

PRÆSES.

Nobilissi.

Nobilissimo & Eximio
DN. CAROLO LUDOVICO MIEGIO,
Propinquo & Hospiti meo.

MAjorum titulos, & summi nomina honoris,
Non invita quidem complectitur inclyta virtus;
Sed tamen ipsa suo laudari nomine quærit,
Sufficiens alimenta sibi, majora subinde
Incrementa parat, primos quibus augeat ortus.
Hoc facis & MIEGI, claræ quigentis honorem
Virtutis studio, doctrinæ & laudibus ardes
Porrigere, æternæ laturus præmia famæ.

*Boni ominis causâ
fer.*

Robertus Kœnigsmannus,
Eloq. Professor.

Eister die nach Ehren streben/
Hassen bald von Jugend auff
Faulheit/ und das Laster/ Leben/
Suchen stets der Tugend Lauff/
Ihr Verlangen ist zu siegen/
Keinen Lastern unterliegen.
Werther Freunde/ dein Beginnen
Zeiget deinen Muth und Sinn/
Du gedenkest zu den Zinnen
Der beliebten Weisheit hin;
Zu der Edlen Themis Wesen/
Durch das stete Bücher Lesen.

Rechte

Recht so/ stelle dein Verlangen/
Wie du jederzeit gethan/
Wer sich nichts wird unterfangen
Kompt zu keiner Ehrenbahn.
Dich wird Ehre bald ergen/
So dich ferner Schweiß wird nehen.

Dieses sehet seine schuldigste
Freundschaft zu bezeugen

Friderich 'Jacob Daser/
der Rechten Befliffener.

F I N I S.

